

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.6.63

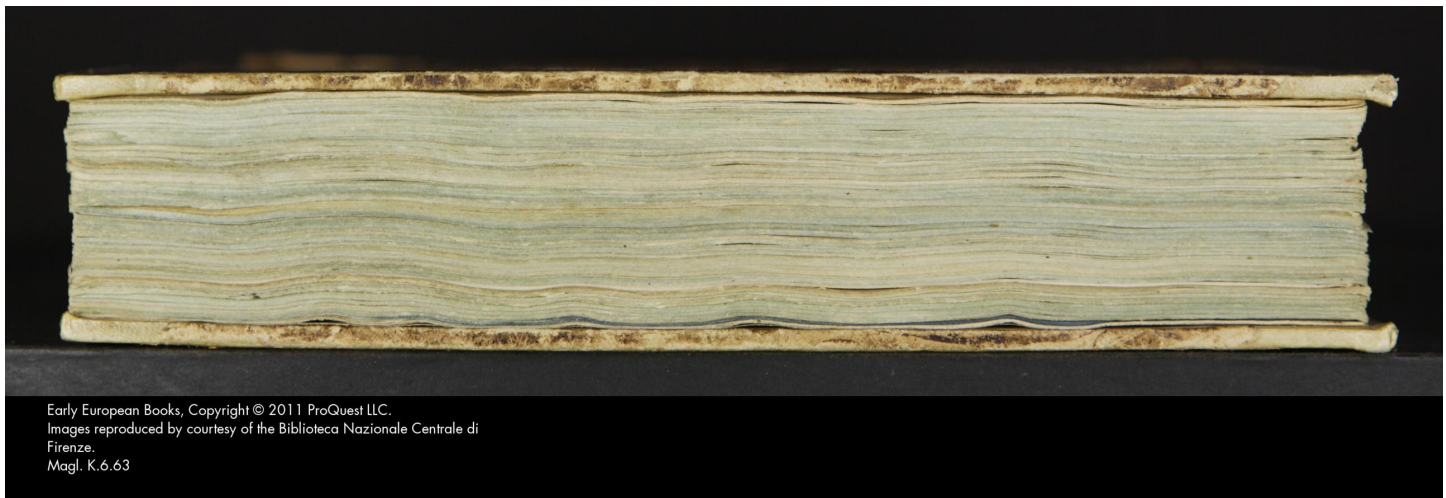

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.6.63

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.6.63

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.6.63

Oratio habita a Petro Maro in die sancti Stephani dicata Re-
uerendissimo in xpo pri et dño: dño Stephano Car. Mediolanensi.

¶ Aliquā Reuerendissime p̄sul ex vmbra culis Romæ
academię in lucem p̄direm et ad p̄claz illud laudatōis
munus accederē quo viri in oī disciplina eminētissimi hōeste fū-
cti sunt et splēdide fungunt: quū locus ipse celeberrim⁹: tāta vi-
roz qui doctissimi et habent et sunt noīa institutū deterrerēt me-
um: p̄thomartyris Stephani p̄conia degustare institui: vt hoc
velut p̄ ludio ad memoriā illoz qui pprio sanguine firmissima ec-
clesie militātis fundamēta iecerūt sepius recolendā excitaret. Id
cū placuisset et Mātuanus p̄nceps meus iuberet p̄ xili pte qd mi-
hi p̄posuerā egi: licet pōderi rez nlla ex parte suffecerim: et cū ple-
riq; laudatōez hāc (q̄trulaciūq; est) efflagitarēt: et ego illaz rudē
ac plenā pudoris sine vindice ac patrono edere vererer: hoc illi p̄
sidiū compare. Im̄p̄mis cure fuit: itaq; noī tuo sacratā e gremio
emisi. Nulli p̄fecto id munus eque cōtingebat. Noīe qppe Ste-
phani censeris quē tibi patronū elegisti: et illius memoriā piāmē
te celebras: et colis. Stephani ergo laudatōez accipe: ac illā blādo
sinu fouere dignū ducas: vt te facilem experiat: et autorē ad alias
lucubratiūculas tibi sacrādas prouocet. Vale.

Stephanus intendes in celū vidit gl̄az dei. Actū. vij.
capi. et in Epistola hodierna.

Plura mihi p̄ies aplissimi quoz honestissimus p̄fessus hic: et au-
res castigatissime vberimū doctrinę: necnō eloq; fontē regūt de
p̄thomartyre Stephāo magna laudatōe digna sese offerūt. Vez
vt aliqd tātis aurib⁹: et hoc loco ip̄imis dignū afferat: et cūcta se-
culi hui⁹ blandimēta p̄tinnētes. Stephan i vestigiis insistere pos-
sumus de illi⁹ ceteronūq; sanctorū beatitudine paucis differere di-
gnū duxi eius quippe cōsideratiōe dura queq; aspera: terribilia et
libez atq; quali sub iugū mittētia suauia: iucūdaq; reddunt: mū-
diq; hui⁹ inqnamēta et illecebre p̄culcant et sordent. spes qppe fu-

98
turoꝝ laboribus regem parit: et magnitudinem in fine laboris: atque
quod dolor estus facile pensant. quod in Stephano intueri licet: cui
amplissimum illud celestis vite premium pretemplati contumelie: false cri
miationes: immo et lapides duri molles fuerunt: cum nihil deum colenti
bus dux sit: nullus difficilis cupienti labor. Sed quoniam tanto potiori eri
gue ingenioli mei vires non sufficiunt: cum grades meas: ut Hiero
scopit prout ingenia non sufferat: et supra vires ausa succubant. et omne do
num a celo sit ad fontem illum gratie sitibundus meus. si auctoris nostre salutis
christi recurrat: cuius operis nouus in hoc genere dicendi et in spatiis Romae
gymnasis hactenus versatus et umbra implorens ipsam angelicis
verbis salutabo.

Stephanus intendens in celum etc.

Unum summum bonum humane voluntati obijciat: et ad illud
persequendum deus gloriosus: et sublimis hominum diuinum ani
mal produxit. Duo in his rebus consideranda sunt. Stephani desi
derium et anime rationalis obiectum. Stephanus namque leuita plenus fide
ac spiritu sancto: exemplo nos docet suo: ut super quicunque bona temporalia quibus
plerique inhiant: et ad illa que sunt in manu fortune magno cu
piditatis estu inflammanti rapiunt: ad desiderium bonorum celestium
spem erigant. Intendebat enim ipse in celum: hec illi reges inter sa
ra fuit: hoc oblectamentum: hec voluptas ire animo in sedem dei. Ibi quoque
locum sibi: et premium sedis non sua presumptio: sed diuinitatis pollicita
tione usurpare. Nihil quippe letius est quam mortale de promissa sibi in
celo hereditate meditari: et nihil christiano felicius: cui celum promittitur
Seneca quippe theologorum est finem humane vite beatitudinem esse. Unde
sonora illa tuba: et magnus ecclesie militantis columen: ac doctor
gentium Paulus: in cuius pectore christus resonabat. Dabetis inquit fru
ctum nostrum in sanctificatione: finem vero vitam eternam. Idem non in
umbraculis nemorosae quondam academice: sed in tercio celo inter
coruscantes angelos instituitur in huius vite contemptum exclamauit:
mihi viuere christus est: et mori lux. Accipio lumen illud christiani nominis ac
hereticorum scutica: et flagellum Augustinus: qui eminentissimo ingenio ce

li secreta rimat? est. Finis n^r inq^t est puenire ad illud regnū c^o
null? finis est. Nō certe rōue p^rditus: q̄ ceteris bestiis aⁿcellit cū
ad agendū: p^remplandū: necnō felicitatē q̄ ex his emergit natus
sit cā finis agere debet. qm̄ Aristo. teste: g^ra finis oēs opant. vita
q^oppe sine p^rposito vaga est: atq; incerta cū eodē autore nō solū in
tellect? vez 7 natura agat p^rpter finē: q̄ est cā. cāz. ad illu quippe
oia redignnt: 7 finē illius h^z qd optimū appellat. hec em̄ inter se
cōuertunt. Finis inq^t Hiero. in ipso exordio cogitād? est Si igitur
ad hūc finē sapiētissimus ille opifex deus rōnalē cōdidit cre
aturā vt eā ipsa volēte: coopante: ac cōsentiēte brāz efficeret. Jure
oīs industria: studiū solertia: oē deniq; hoīs ad summū bonū 7
glāz nati delideriū ad illā cōsequendā erigi debet excitari: inflā
mari: 7 id quisq; qd in sapia scribit in ore dies: noctesq; hie. p^rpo
sui illā regnis: 7 sedibus 7 diuitias nihil esse diri in p^rpatiōe illi?
nec cōparauit illi lapidē p^rciosuz: qm̄ omē aux in cōpatiōe illius
barena est erigua: 7 tanq; lutū estimabit argentū in cōspectu il
lius: venerūt mihi oia bcna pariter cū illa. Sz dum studio dicen
di puebor: tacite mihi pleriq; acuto ingenio p^rdiri obijtiūt. b^ritu
dinē nullo mō fore desiderabilē. Sententia q^oppe phāntiū: 7 scōz
volūtas non fert: nisi ad bonū cognitū firmissime nouim? inq^t
August. amari nisi nota nō posse Cū cum beatitudo illa celestis
nob ignota sit: quō eā appeter possum? q̄ varie: q̄ false fuerit vī
roz. q̄ docti habiti sunt de b^ritudine opiniōes: Lactātiuz eloq̄n
tie fluiuius: Cicero romonī autor eloquij: 7 Aristo. phōz p^riceps
explicant. Aecnō. M. Terentius varro Romanoz: Grēcozq; id
etatis l^ratissimus: ducētas actogita octo de b^ritudine falsas opi
niōes sectaz q̄ fuerāt: 7 q̄ esse poterāt: q̄tuor illis: in qb? finis bo
noz ponebat sufficiēter multiplicitaris in libello: de phia studio
se collegit. Igit cum hec felicitas ignotissima sit: nō videt pro
fecto accusandus vt imprudens qui ad hec bona sensibilia sibi
proposita mentem: animūq; conuertit. Sed quāuis talis obie
ctio concludere videatur: tamen si verum indagare volumus
debilis est atq; infirma. Ipsa namq; beatitudo vt desiderabilis

est: ita et cognoscibilis. Tripliciter enim consideratur. Primo in suo esse generali. Secundo specialiter. Tercio specialissimo. Generalis illa beatitudo est finis: et quoddam bonum satians appetitum: non finis spei opinionis: verum secundum quandam similitudinem: et sic omnes generaliter eam appetunt eam querunt: eam cognoscunt: eam desiderant. Quisquis enim in sua professione statu: et secum bonum aliquod querit in quo suus appetitus quiescat. Unde philosophus inuestigatur humanum finem: morales libros hac ratione ordit: omnesque artes omnesque doctrinam actum itidem: et electorum bonum quoddam appetere. Hoc et Boetius philosophus non ignobilis: et pro fortis tela fortis et magnus his verbis testatur. Omnis namque mortalium cura: quam multiplicium studiorum labor exercet: diuerso quodque calle procedit. Ad unum tantum beatitudinis finem nititur peruenire: omnium certa finis est inquit Augustinus. Quod ratione quoquomodo veri possunt beatos esse homines velle: et rursus. Ad appetendam beatitudinem natura compellit: cui summe boni creator: hoc naturaliter indidit. Specialis beatitudinem putat in clara dei visione: segura possessio ac dilectibilis (ut ita dixerim) fructus persistit: non omnes cognoscunt. Alii philosophi quod reus ad cognitionem tota mente: omnibus ingenii viribus sese erexerant cognouerunt cum nubilo infidelitatis obducti essent Nullus quippe propriis ingenij quibus eminenter viribus: sine fide id attingere potest Sed tamen hoc christianos non excusat: quibus ut cetera fidei nostre sanctissime mysteria: Sic et hec veritas est reuelata diuinitus. Descendit enim ad nos conuocatio idiomate: deus et homo: dei filius Iesus christus: presentium philosophus lux vera: veritas: et vita: que verbo pariter et exemplo beatitudinem in bonis terrenis non esse ponendam: sed post huius vite curriculum expectandam: obtinendamque per labores: ac virtutum premium in celis edocuit. Hic namque dicit: Beati estis cum maledixerit vobis homines: et persecuti fuerint: ac dixerint omne malum aduersus vos mentientes propter me: gaudete et exultate: quoniam merces vestra copiosa est in celis et rursus. Thesaurizate vobis thesauros in celo Ideo glorioso Stephano illius regni magnificentiam ad quod omni studio contendere debemus miraculose ostendit. Quare celum intuens: et gloriæ dei exhilaratus exclamauit. Ecce video celos apertos: et Iesum stantem a dextris virtutis dei. huic per seculo terrena spernenti: celestia debebantur. cui amplissima hereditas

96

erat: et cumulatissime opes diuinitas xpi: que acceptum in corde ho-
 norabat obsequijs: colebat opibus: et sermone in tormētis pfitē-
 batur. ut ab eo cui militabat coronā acciperet. Sed hic p̄siderandū vi-
 detur: et discutiendū ne aliqd cōtra theologie nr̄e canones sentiat.
 Fuit em̄ quorūdam vetus opinio: Stephanū diuinā essentia vidisse.
 Quedā .n. interpretatio sup hunc locū sic habet. Quidā electo-
 rū adhuc in hac vita detenti: mudato cordis oculo videre merue-
 runt gloriā dei ut hic Stephanus: et Paulus ad terciū celū raptus.
 Attē sanctoz quos error nō deprehendit: et q̄ recte ph̄ati sunt cōis
 sn̄ia est. Diuine essentie visionē nulli q̄ in hac vita p̄nti sensibus
 exterioribus vti cōcessaz esse nisi hōi xpo. Vñ Paulus non dicit
 deū sic vidisse nisi in raptu ab istis sensib⁹. At Stephanus cū hec
 diceret: sensib⁹ vtebatur. Ideo cōis est op̄io Stephanū vidisse xpm
 in sua hūanitate gloriosa. Et corpe nanq̄ xpi existētie in celo Ste-
 phani oculus ad illā visionē demutatus fuit. In pr̄ate siq̄dem xpi
 est ut eius cor⁹ a lōge sic videatur ut ppe. Sed missa istec faciam⁹.
 Intonuit iam oīs gētes et natiōes: clara vox de hac b̄ritudie quā
 sp̄alez appellam⁹: de q̄ qd euidentius: qd manifesti⁹ dici pōt. q̄ qd
 dñs nr̄ Iesus xps post deuictā mortē: ac debellat ac tartareas le-
 giōes hūano generi infestas: resurgēs et mortuis post .xl. dies vi-
 dentib⁹ discipulis ascendit in celū. Dinc Lactā. pr̄ em̄ nr̄ inquit et
 dñs: qui cōdit firmavitq̄ celū: q̄ libratā magnitudine sua terras
 vallauit mōtib⁹: mari circūdedit: annib⁹ q̄ distinxit: et qdquid
 est in hoc ope mūdi cōflauit ac p̄fecit ex nihilo. p̄spectis errorib⁹
 hōim ducere misit: q̄ nobis viā iusticie p̄aderet. Dūc igit̄ seq̄mur
 qm̄ solus ut canit Lucre. veridicis hōim purgauit pecora dictis:
 et finē statuit turpedis atq̄ timoris. Quid itq̄ bonū summū quo tē-
 dimus oēs: Quid foret atq̄ viā mōstrauit limite paruo: quo pos-
 semus ad id recto contēdere cursu: et nō solū ostendit: sed etiā pre-
 cessit. ne q̄s difficultatis gr̄a iter x̄utis horreret hec ille. At ne-
 quis p̄pter eius ad celos ascēsu velamē excusatiōis b̄iet: Ap̄los
 sancto sp̄u repletos: ad vniuersas puincias destinauit: quoz so-
 lus in oēs terrā exiuit. q̄ beatitudinē in regno c̄loz q̄rendā p̄di-

cauerūt. Supauerūt ⁊ martyres triūphantes q p vita illa celesti
nec cruciatus: nec quodcūq; horribile genus mortis recusauerūt
quoz prim⁹ extitit Stephan⁹ gloriosus. Cui hāc laureā cū ascri
bo: qdam in sacris lris eruditi querūt ⁊ dubitāt: quō p̄mus mar
tiz dicat Stephan⁹ cū ⁊ Abel āte legē scriptā a fratre necat⁹ mar
tyriū tulerit. Dem⁹ precursor xp̄i Joānes ab Herode capite fuerit
mulctatus: Et innocētes martirij noīe honestet ecclīa. ⁊ latro cru
cis patibulo statim paradisu meruerit. Nox addubitātōi facile oc
currit. Abel quippe a fratre ppter inuidiā fuit occisus. ⁊ Joānes
ab herode: qm̄ illius: ac herodiadis incestū sanctus ille vir accu
sabat ⁊ detestabat. Innocētes pro xp̄o quidē: sed nō pro eius fide
cesi sunt. ⁊ latro propter scelera sua crucifixus est. cui⁹ tñ in cruce
penitētia: ⁊ xp̄i cōfessio meruit: vt suppliciu illud in martyriū ver
teret. De quo Hiero. Latro crucē mutat paradiso: ⁊ facit homici
dij pena martyriū. Posset imprimis de virgine gloriosa dici: que
martyr martyx fuit: eius nāq; sanctissimā aīaz in morte xp̄i vt a
sancto Sene predictū fuerat: gladius pertrāsuit: cum alioz mar
tyz corpus tantū tetigerit. sed de hīs rebus alias. Comptū habe
mus ⁊ exploratū: p̄mū martyre pro fide xp̄i fuisse Stephanū: cui⁹
exemplū polulāti: surgentiq; tūc ecclesie vebementer profuit: cui⁹
fundamēta hoc poscebant: vt grauū illud sinapis paulatim in ar
bozem cresceret. fermentūq; euangelicū totam ecclesie massam (q
penitus depressa iacebat) erigeret. Tanta q̄ppe multitudo eozū
secuta est vndiq; qui i tormentis ⁊ morte vitam celestem professi
sunt: vt de illa dubitandū non sit. de quibus Hieronymus Tri
umphus dei est passio martyrum: pro christi nomine cruoris effu
sio: ⁊ inter tormenta leticia. Cum enī quis viderit tanta perseue
rantia stare martires: ⁊ in suis cruciatibus delectari: odor noticie
dei disseminatur in gentes: ⁊ sibi tacita cogitatio loquitur. q̄ nī
si verum esset euangeliz: nunquam sanguine defenderet. Mar
tyres igitur ⁊ verbis: ⁊ re beatitudinem illam celestem ostende
runt. Id ip̄m celeberrimi multiq; noīs cōfessores: ⁊ doctores gre
ci: latiniq; effecere: quoz e fōtib⁹ hec doctrina manauit. In nullo

huius vite bono: sed tantū in clara dei visione beatitudinē consi-
stere. Si philosophi varijs contemplationibus dediti bonū hoc no-
strum: quod a nobis non cernitur: sed credendo querit: non per-
spererunt illorum vanitati ascribendū est quippe cum deus toti
vniuersi rectore cognouissent: ut vas electionis: et magister eccle-
sie Paulus asserit: non sicut deum glorificauerunt: sed euaniaue-
rūt in cogitationibus suis: et dicentes se esse sapientes stulti facti
sunt. Hoc ideo illis accidit: quoniā refugientes gratiæ splendore
ipsius nature pfectionē posuerūt: et a seipsis posse fieri beatos opi-
nati sunt. Quorū vanitatē deridet Augusti: Irriseat hos et vitas
per Esaiā exclamantē. Ueb qui prudentes sunt apud semetipsos
et in conspectu suo periti: cum dicat Apłus. Sapientia huius mundi
stulticia est apud deū: et ianua mortis definit: atq; materia eter-
ni interitus approbat. et rursus. Flouit dñs cogitationes sapientiu
qm̄ vane sunt. Phūs certe absq; sui creatoris noticia pec̄ est: ani-
mal glorie: atq; aure popularis venale mancipiū. Quisq; igitur
illius glorie cupidus: qua nil humane creature. aīeq; ipsius diuini-
tatis capaci: et quā nil minus deo implere pōt: debet esse antiq-
us: intellectū humiliet suū in obsequiū dei: ne inani p̄suasione de-
ceptus ruat in preceps: qm̄ Lactā teste: veritas et arcanū summi
dei qui fecit oīa: ingenio humano cōprehēdi non pōt. Aliqui ni-
hil inter deū hominemq; differret si cōsilia et dispositōes illius maie-
statis eterne cogitatio assequer̄ humana. Specialissimā ita dire-
ri beatitudinē put actū est in ipsis bñs. nec nos cognoscere: nec
vbiis explicare valem. cu moralis ille Grego. dicat: q̄ autē li-
gua dicere: aut quis intellectus capere sufficit illa supne ciuitatis q̄ra
sunt gaudia: p̄sidera q̄so inq̄t Hiero. magnitudinē p̄mij tui: si tñ
cōsiderari pōt qcqd̄ inensurū est Quāto igit illi? felicitatis ma-
gnitudo a nro sensu. a nra cogitōe: cogitatōeq; remotior est: tātō
desiderabilior fieri debet. est. n. bonū q̄tū: delectabile: pacificū:
vex bonū: satiās appetitū: p̄petuū deniq; ac oēs penit. miseriā ex-
cludēs. In illud merito Stephan? intēdebat: qđ hūane volūtatīs
obiectū est et causa cāz. In q̄ re ipsi? Stephani? ad cui? lauream

festinat oratio prudentia commendat: q̄ bonorū malorūq; delectū
habet: cuius mun⁹ est cū rōne agere optimū finē cōstituere. ⁊ me
dia quibus ad illū finē aliquo errore pergit inuenire: ac in nulla
penitus actiōe locū pñe relinquere. Mater q̄ppe est moraliū vtu
tum. que ad illū finem recto calle deducit: quē viatoribus aspez
iam fecit consuetudo peccandi. Has in q̄s disponit statuitq; affe
ctū mediocritates. qui prudētie subiiciunt lege naturę. Cū igit̃
Stephan⁹ illud extremū quo nobis properandū est cognouisset
que prima sapia est in poster⁹ puidere. Bonū quippe est hoī sape
re. si ad hoc sapit vt puidētiā habeat futuroz. ⁊ qm̄ non suffi
cit scire qd̄ bonū est. nisi id agendū eligat. attētiūq; custodiat ⁊
fiat. cum illud iudiciū sit. hoc vero laboris. Illud cōe hoc cū pau
cis ⁊ felicitas ipsa actiua non incognitiōe agende rei. sed in ip̄a
actione studiosa cōsistat. Vtutū comitatu septus. fidei clypeo mu
nitus. magna spe. que vitę nr̄e caput est ⁊ qua saluamur erectus.
animi roboze subnitos vt xp̄i athletā decebat. ad certamē sese ex
pediuit. atq; erexit. sciens miliciā vitam esse hoīs super terram. ⁊
fortitudinē discipulo christi necessariā esse. vt id qd̄ carnī repug
nat erequi possit. Xp̄ianis certe vt inqt Hiero. vexilla crucis de
licie sunt. ⁊ trophea vitę nr̄e. non pōpis sed miseriis reportant in
nr̄a classe viri fortes obprobria sciūt portare nō munera. paup̄a
ti non nobilitati futuroz beatitudo promittit̃. Stephan⁹ inquā
tpantie gladio accinctus. que prudētie. boniq; iudicii cōseruatric
est. ⁊ voluptates q̄ beluarū non hoīm sunt insectat̃. ⁊ viget. cū pñ
tis vite immodis illd̄ celeste bonū pparet̃. diuino spū. ac sapia ple
nus. numreo discipulorū ascriptus. prodigia. signaq; magna in
populo fecit. vt p̄tra eū disputatōes illoz q̄ xp̄i legē non admitte
bāt. nihil penit⁹ valerēt. Tales decet esse illos. q̄ xp̄ianū dogma
pfitent̃. ⁊ imperāt. vt oī v̄tute subditis ancillāt. q̄b⁹ dignitate
supores sunt. Qualē sapiētissimū pontificē hēm⁹. cui⁹ singulari.
mūltipliciq; docirina fulget eccl̄ia. quā illius prudētie regendā tra
didit deus. Qualē ⁊ hūc sacrū se natū cernim⁹. ⁊ p̄es ecclesie mi
litantis cardines. fideiq; columnas ad hereses. illarūq; autores.

Siqui forte insurgerent oppugnādos exēplo pthomartyris Ete
 phani: cuius martirii insigne sanguinei caloris pileū habetis: et
 viride aīaz pastores Epī indocrine signū: ne pmissē a xpo cues
 p ignorantia pastoris: lupoz moribus exponant: et pereāt. Epoz
 nanq; est vigilare sup gregē pecoris qppe detrimentū ignominie
 pastoris ascribit. Latratu canū: baculoq; pastoris: lupoz rabies
 deterrēda est inqt Hiero. Tanq; lumīaria in mūdo lucere debēt
 epī: vt ex ipsoz actūū lumie incredule mentes errantiū ignorātie
 sue tenebras dephendāt: et ita viuendū est: vt qcquid agunt: q
 quid loquūt sit doctrina pploz. Idcirco sapiētes in sua repu. pn/
 cipes optauit plato: quā dicit esse felicē cū a sapientib; gubernat
 aut cū ipi reges phant. Stephan? vt blasphemie re? ante pfidem
 adductus misteria vete. testim. ac pīarchaz monumēta et pphe/
 taz altius repetēs: quos iusti aduentū pñunciātes iudei cordib;
 incircūcisi: et dure ceruicis occiderāt: audiētes iudeos vt xpianuz
 phūm decebat q nihil timet nisi viciū: nil magnū arbitrat nisi x
 tutē: et cunctis rebus xitātē pponit xpi quē prophete annūciauer
 rāt proditores: et hōicidas appellauit. Iudeoz pfidia id accipēs
 qm apud malos viros xitas odiū parit. In Stephanū excādescit
 dentibus fremit: irascit: furit. Interitus ille intēdens in celū di/
 rit. Ecce video celos aptos et filiū hoīs stantē a dextris xtutis dei
 ad quā vocem Iudei aures suas obdurerūt: ne illū quē talia dicē
 tez blasphemū arbitrabant. Caudirēt: eūq; extra ciuitatē rapiētes
 lapidibus ipete receperūt. Tūc xpi militis robur mētis: et ai ma/
 gnitudo emicuit. In aduersis qppe xtus cognoscit: et calamitas
 magnis viris et iusticia septis nil aliū est q; xtutis occasio. explo/
 rāt. n. aduersa viros: quos irata fortuna nō pminuit: si blāda nū
 q; decepit. Altū qddaz est virtus vt inqt Seneca excelsuz et rega/
 le: inuictū: infatigabile. voluptas hūile seruile: caducū debile: cu/
 ius statio et domiciliū fornices et popie sunt. Xtutā in tēplo iueni/
 es: in foro: in senatu pro muris stantē puluerulentā: et callosas hū/
 tez manus voluptatē vero captantē tenebras et in his locis latitā/
 tē mollez et eneruē: q; ediles metuūt et censorē. Stephan? tūc viua

imago virtutis cum sarorum turbine quod teretur: et sareus ille nubibus circum
tempore crepitaret: a constantia et mentis securitate imminenti atrocissi
me mortis metu nunquam dimotus est: sed quoniam a corpore concusso se
ductus celos apertus letus intuebatur penitus dolores non sentiens dum
in futura spem tota mentis intentione prehendit magnam patientie do
cumentum posteris allaturus. Jactetur nunc barbari nescio quendam ca
lanum philosophastum ad radices caucali natum: et sua voluntate con
stitutum: ceterosque quos breuitatis causa propter eo quod ad mortem vesano quo
dam impetu ruebant nulla alia causa uisi ut ventose gaudia fame: ac sa
pientie aucuparentur multo maiora arguncule nostre supra vires et sexus
et etatis effecerunt syllogismos etiam et enigmata phantasmium dissolu
tes: non ut ab hominibus laudarentur: sed pro veritate tuenda: et ut deo pie
tatem exhiberetur quod a nobis illi debetur: huius perthomartyris vestigia
sequite: cui ob id honores qui sunt premia virtutum ab ecclesia merito
tribuntur: pro quo vir bonus et verus christi discipulus non dubitauit oc
cubere: sciens in conspectu domini preciosius esse mortem sanctorum. Hec profecto
sola est digna retributio inquit Hieronymus cum sanguis sanguine componatur:
et redempti cruore christi pro redemptore libenter occubimus. Non certe
passus est ista Stephanus: ut aliquid apud homines videretur: sed ut apud
deum exemplo suo magna mereri homines possent: Idcirco a christianis non
parua illi laus debetur: et gratia: et ut omnes virtutes haberet quod ad celum ducunt
morales scilicet et theologicas: fide ac spe armatus: caritate amplexus est
pro lapidantibus eum saris undique irruentibus orauit: et quod de eo tempore
pro cruciatibus iniustis: ipsius: et blasphemantibus precatur est: quo asper
vulnerum sensus maledictum poterat excitare. verum quia homi
nes erant eos sub ignorantia: ac nubi lo erroris quo erant obdu
cti ut se malum facere non dispicerent excusauit. Sciebat nam
que vir sapientissimus hominem ab homine non esse alienum: et huma
nitatem etiam in hoste amandam non enim debemus hominem odisse:
sed vicia si e natura viuere volumus que hanc inter homines socie
tatem latissime patentem iustituit. Non profecto ad bellum non
ad dissidia sed ad pacem: sed ad concordiam nati sumus: quam
Pontifici summo et vobis ex tantis malis respirans Italia refert

accepta: cui tot bellis exhauste: tot cladibus attrice: hoc tunc cre
 consuluitis et sacrum hunc regis pacifici natalē optato facis sede/
 re celebriorē reddere. Imprimis cure fuit: quod eque inter maxima
 huius pontificatus officia: et res amplissimum pecunio dignas a vobis
 pudētissime actas merito posuerit: sed de tāto munere alias nūc
 ad Stephani caritatē unde digressa est iam prope finē referat se
 oratio. Autore salutis nūc imitatus est Stephanus? quod rationalis cre
 ature quā ad imaginē suam effunderat casus miseratus ad sortem
 ut illā tandem e faucibus tartarei hostis eripet. In clauso Arginis
 vtero carnē sumpsit humanā miraculose illic inuentā: nō semina
 li origine infusā: et patris voluntate nō natura deitatis per quā nō
 poterat nō esse quod fuerat semetipsum exinanivit factus ob idē pri
 usque ad mortem et mortem quā crucis: ut tamen nouo homini per obediē
 tiā prestaret salutis quātū. Ad veteri parēti per inobediētiā perditōis
 acciderat: et ut vetus fermentū iudaice traditōis noua cōspersio
 fieret: et ut agnus nō in figura: sed in xate comederet: et ut deni
 que per ipsum omnia noua fieret. O inestimabile caritatis dilectionez.
 O miram dei omnipotentis misericordiā. O ineffabilem redēpto
 ris benignitatē: qui in stabulo natus tot labores sustinuit: qui Sa
 maritanā ad puteū alloquio suo dignatus est: qui eū errantē per
 priis humeris reportauit ad gregez: qui Chananēā post se clamā
 tem nō est aspernatus: qui ad Lazari monumentū infremuit spi
 ritu: et se turbans corā populo prorupit in lachrymas: et tandem a
 planta pedis usque ad uerticē liuore ac verberibus deformatus ha
 bens spineam coronam: et pro nobis dolens agnus ille innocens
 aram crucis ascendit: cuius sanctissimā linguā que sola liuorem
 non senserat aceti: ac fellis amaritudine inficiendā iudei curaue
 runt. Illam tamen mouens pro persecutoribus et crucifigentibus
 post alapas: sputa: crucem flagella: blasphemias orauit ad patres
 Hoc idem Stephanus faciens positus ad terram genibus: quod
 vix sanctorum imperus permittēbat animum ad celum quo inten
 drat: et gloriā quā viderat emisit: et laureolā ultra pmiū cēntia lepa
 dī pmiū mar. pr. qm deo strenue militauerat adeptus est. Dignū

quippe est ut inde quis premiū operis accipiat ubi totius operaz
labozis impendit. In stadio terreno concenderat Stephanus: ut
in celo coronaret: qđ nulli sanctorū sine certamine contingit. Hunc
igitur sequamur ne nobis ante tribunal saluatoris: cum canet no
uissima tuba in tremēdo illo iudicio dicat: ite vos negocijs quō
dam secularibus impliciti si potestis: et illinc ubi toto mentis af
fectu seruiuistis mercedem laboris erigite: ac ne fatuis virginibz
similes: oleum unde vix lumen accendit: ac nutrit non habenti
tes: tenebris dampnemur eternis Mercennarius quidem seculi
premiū christi accipere non potest: nec illud sine magno rubore
petere cuius: omnis cura in terris fuit. Intendentes igit in celū
cum Stephano ad illam beatitudinē voluntatis nostrę obiectus
per christi vestigia properemus: qua ille nos dignetur pro cuius glori
a et triumpho Stephanus constanti pioq; pectore torrens lapides
excepit: et qui est benedictus in secula seculorū Amen.

Laus deo.

